

Φράγκοι, Βενετοί, Ρωμαίοι, Βυζαντινοί, όλοι έβαλαν το… χεράκι τους στη δημιουργία της ιστορικής και αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας της Πάτρας. Το **Αρχαίο Ωδείο** της «το πιο αξιόλογο σ' όλη την Ελλάδα μετά το Ηρώδειο» κατά τον Παυσανία, το
Κάστρο της
, ο
παλιός Ναός του Αγίου Ανδρέα
(1836 - 1843) μαρτυρούν το πέρασμα των αιώνων από την πρωτεύουσα της Αχαΐας, αποτελώντας κτίρια - αναγνώσματα οικιστικών μέσων και νοοτροπιών. Αυτά όμως που σου κλείνουν το μάτι στο κέντρο της σύγχρονης Πάτρας, είναι τα
νεοκλασικά κτίρια και οι στοές
με τα οποία κοσμήθηκε η πόλη στα τέλη του 19ου αιώνα και τα οποία μαρτυρούν την τότε ευμάρειά της. Ο Ερνέστος Τσίλερ

σχεδίασε τα υπέροχα νεοκλασικά κτίρια που συναντά κανείς στην πλατεία Γεωργίου (την κεντρική της πόλης), όπως το **Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων»** (1871) και το κτίριο του **Εμπορικού Συλλόγου**
που είναι αδύνατον να τα δεις και να μην τα θαυμάσεις. Όλες σχεδόν οι κεντρικές οδοί της Πάτρας, αλλά και η Άνω Πόλη είναι γεμάτες οικοδομικές «ανάσες» που προσφέρουν διώροφα διατηρητέα κτίρια (με υπέροχες οροφογραφίες, τοιχογραφίες και ακροκέραμα) αλλά και
στοές και σκάλες
. Ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος είναι και ο
Καθολικός Ναός του Αγίου Ανδρέα
καθώς και ο
Αγγλικανικός Ναός της Πάτρας.
Συγκεκριμένα να σημεία της πόλης που πρέπει κάποιος να επισκεφθεί είναι:

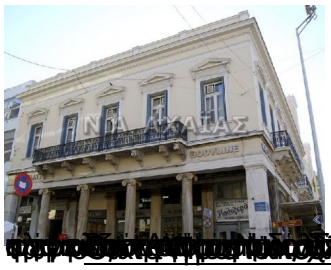

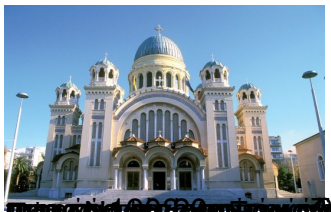

Ν.Α. ΑΧΑΪΑΣ